contra me) ut ꝑ oſculū traderet iudeis. O deus pater
illi ita crudeliter in me deſeuiūt. Tu aūt miſerere mei
et reſuſcita me) glorioſa reſurrectione tercia die (et re=
tribuā eis) viciſſitudinē hoꝝ q̄ in me gerunt. In hoc
cognoui) ꝑ experiētiā (qꝛ in me ſemꝑ placuit tibi / qm̄ nō
gaudebit) finaliter ꝑplus iudaicus (ſuꝑ me) quia licet
gauiſi ſūt ad horā de morte mea / triſtati ſūt multo plus
de reſurrectōe mea in q̄ maxie declarata fuit glia mea.
Me aūt propter meritū innocētie mee) qꝛ ſemꝑ ſine
peccato fui (ſuſcepiſti me) animā meā ab inferis / corpus
meū de ſepulcro / cū gloria impaſſibilitatis ⁊ immořlita
tis (et ↄfirmaſti me) in p̄ntia tua (ſtabiliter i eternū) me
ad dexterā tuā collocādo. Hinc. Bn̄dictus dn̄s de⁹
iſrl̕ a ſeculo ⁊ in ſclm̄) nos aūt (amē amē) reſpōdeamuſ.

Pſalmus ·xli· in quo monetur fidelis ne ſeculi
triſticie retrahant cū a deſiderio eterne vite·
Vox fidelis deū deſiderātis·

Quemadmodū ceruus vexatus a venatorib᷒
et calefactus (deſiderat fontes aquarū) ut ſitī ↄ eſtū ex=
tinguat (ita aīa mea) demonū tēptacōmb᷒ ⁊ malis ſecu=
li afflicta (deſiderat venire ad te deus) Sitiuit deſidera
uit aīa mea ad deū fontē viuū) vn̄ oīa bona fluūt / cupio
plane diſſolui qꝛ ſitio ī hac ꝑegrinacōe / ſitio ī curſu hu
ius vite / ſatiabor ī aduentu eius (ſȝ qn̄ veniā ⁊ apparebo
ante faciē dei ſ) .i. qn̄ erit dies illa qua exutus vinculis
corpis p̄ſens ↄſpectui mei redēptoris videā eū facie ad
faciē ſ Interim aūt dū curro dū ꝑegrinor ſiue ī ꝓſperiſ
ſiue in aduerſis. Deſiderij mei lacrimas fundo) q̄ la=
crime nō mediā ſed ſatietatē intulerūt / nec immerito qꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fletus ille cibꝰ eſt animarū/corroboracō ſenſuū/ ablutio
peccatoꝝ/refectio mētiū/lauacrū culparū(fuerūt)m̄ ſu=
p(m̄ lacrime· dū) improperādo ⁊ inſultādo(dicitur) a
paganis(fidelibꝰ meis vbi ē deus tuus?) veniat liberet
vos Hec recordatus ſū).ſ. improꝑia infideliū dicētiū
vbi ē deus ⁊ hac occaſione(queſiui meditatus)p oīa
viſibilia ſi p ea inuiſibilē ɔgnoſcerē creatorē meū/et cū
hec nō onderēt/qꝛ ſolū inueni quedā veſtigia eius(effu
di)dilataui(in me aīam meā)ut relictis oībꝰ exteri=
oribꝰ ɔtēplarer in me ipſo aliq̄d tale qđ ſit deus meus/
ſʒ cū nec ī exterioribꝰ nec in aīa mea deū inuenirē/qꝛ hec
variabilia inuariabilis deus excedit/hoc feci(qm̄ trāſi=
bo ī eccīam tabn̄aculū dn̄i)vbi deus multa mirabilia fe=
cit ſanctis ſuis ⁊ ibi intuear ſapiētiā admirabilē fidei q̄
docetur ī ea ⁊ admirādas v̓tutes q̄bꝰ multi fideliū reſplē
dent/et inde mente p ɔtēplacōnē pueniā uſqꝫ ad domū
dn̄i in q̄ clare videbo deū meū. ¶ Inde trahor inde ſuſpiro
feſtināter accedere ad domū dei qꝛ ibi erit. Gaudiū et
exultatio) de bonis habitis(ɔfeſſio laudis) de bn̄ficijs
gratie ſuſceptis(ſpiritualis refectio mire ſuauitatis)
Propheta loquitur ad animā ſuā eamqꝫ ɔſolatur tabeſ=
centē pſecucōnibꝰ et calamitatibꝰ huius ſeculi dicens.
Quare triſtis es aīa mea et quare ɔturbas me?)cū
de adiutorio diuino certa ſis. quare triſtaris?
Aduerſus hec ſalutare remediū ſeq̄tur. Spera in dn̄o)
qꝛ ſpes eius oīa ɔmutat ī melius ⁊ ad eternū gaudiū
pducit quos ſeculi huius triſticia inflicta ɔcluſerit/be=
ati enī qui lugent qm̄ ipſi ɔſolabūtur. ɔſolare ergo aīa
mea(qm̄ adhuc laudabo eū)dicēs(tu es ſalutare)par
ticeps hūanitatis mee(et deus meus) ¶ Sʒ quia in me
nō ē firmitas/pſtrepit enī mūdus et caro grauat nec ē

michi ſpes de viribꝫ meis. Ad meipm aīa mea ↄturba
ta ē ꝓpterea) ut euadā iſtas tribulacōnes(memor ero
tui) id ē ſūma velocitate recurro ad te(in hūilitatē quā
iordanis deſignat et memor abrenūtiacōis) diaboli quā
in baptiſmo feci/ qđ p(hermoniim) intelligitur/ et cū vo=
lūtate faciēdi q̄ tibi deo meo placita ſūt ſemp. ¶ Decet
ut ſim memor tui qm̄ euangeliū et lex q̄ ꝓpter ꝓfundita=
tē ſapiētie et agnicōnis dei dicūtur.
Abiſſus in hoc ↄcordāt) q̄ memor ſim tui q̄ī vtroqꝫ
ꝓmittitur auxiliū homini q̄ memor eſt dei/ et hoc(in voce
p̄dicatorū et doctorū qui catharacte dicuntur) q̄ p eos
fluenta diuine ſapiētie nobis emanāt. ¶ Ideo etiā me=
mor ero tui qm̄. Omēs tribulacōes) tam grauiores q̄
dicūtur(excelſa) q̄ minores q̄ deſignātur p(fluctus) q̄
ſuperāt vires meas(trāſibūt) a me in futuro. ¶ Ideo et
ero memor dei· q̄ In die) ·i· in qualicūqꝫ huius ſeculi
ꝓſperitate(mādauit dn̄s miſcdiā ſuā) q̄ ſola miſericor
dia ſua et pietate dat pacē et bona cūcta fidelibꝫ(et noc=
cte) id ē in q̄licūqꝫ aduerſitate mādauit ·i· ꝓmiſit(can=
ticū) id ē exultacōnē ↄplere qđ in ꝓſperitate ꝓmiſerat/
ſpecioſa eni eſt miſcdia in tēpore tribulacōnis q̄ tūc fru
ctus eius demonſtratur. ¶ Cū vndiqꝫ mala ſint in hac
mea pegrinacōne ſingulare ſolamē eſt michi. Oracō
q̄ eſt apđ me) intus habeo in me qđ offerā· nō eni ut ex=
audiat me dn̄s nauigabo ut de lōginquo afferā thura
et aromata aut de grege vitulū aut arietē/ intus habeo
victimā quā immolē/ intus habeo thus qđ imponā/ apđ
me ē oratio q̄ fiēda ē auctori et ↄſuatori vite mee/ q̄ ora=
cōne(dicā deo ſuſceptor meus es) tu q̄ me penitētē ſuſci
pis q̄ vota oracōnū mearū nō ſpernis. ¶ Vir iuſtus ſen
tiēs quāta illius quietis dulcedo futura ſit et mūdi iſtius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

picula/ dicit more humano. Quare oblitus es mei) ꝑmittendo me tã diu hĳs miſerĳs vexari: cur tã diu diſfers ut me inducas in domũ tuã:(quare ↄtriſtatus incedo) ꝑ viã huius vite: ideo ↄtriſtatus(qꝛ diabolus affligit me) tẽptãdo qꝛ carnis vicia inuito ã repugnãte animo ſuſtineo. ¶ Vox eccleſie lamẽtantis caſũ maiorũ. Ita affligit me inimicus ut non ſolũ ↄfringãtur carnes mee.ſ. debiles fideles ſꝫ etiã(oſſa mea).ſ. maiores eccleſiaſtici ꝓlati i quibꝯ putabatur ẽẽ aliq̃ fortitudo ut cedãt fracti ꝑ impaciẽtiã tribulacõibꝯ ⁊ ſcandalis ⁊ cadãt ꝑ pcc̃m a ſtatu rectitudinis de quo exprobrauerũt in ṽbis iniurioſis(q̃ tribulãt me inimici mei) hẽtici ⁊ mali xp̃iani ¶ Hoc mõ exprobrauerũt. Dũ dicũt meis fidelibꝯ) maxime martiribꝯ ꝓ xp̃i fide i afflictõibꝯ ↄſtitutis(vbi eſt deus tuus:) vel nullus ẽ/ vel ſi ẽ de te nõ curat/ et ſi curat liberet te ſi pt̃ ꝓpter hoc(turbata ẽ aĩa mea) q̃d aũt ſuadeã/ nõ inuenio niſi qd̃ ſupra. Quare triſtis es anima mea/ et quare ↄturbas me:) ſꝫ ne dicas ideo turbor qꝛ hic mala patior ↄfortare o aĩa(ſpera ĩ deo qm̃ adhuc) in futuro(ↄfitebor ei) qꝛ ipſe ẽ(ſalutare vultus mei ⁊ deus meus)

¶ Pſalmus. xlĳ. ĩ quo monemur ne ĩ ꝑſſuris deficiamus. Cũ vir fidelis ſeculi huius iniquitatibꝯ angeretur celeſti deſiderio affectus ait.

Iudica me deus iudicio diſcrecõis ſiue ſeparacõis in futuro iudicio ſeparãdo me a malis(et diſcerne) merita mea ab impĳs. diſtet inter illũ q̃ in te credit ⁊ illũ q̃ nõ credit(de gẽte nõ ſancta) mala ⁊ ꝑuerſa.ſ.(ab hoĩe iniquo ⁊ doloſo erue me) Cũ nõ michi arrogẽ fortitudinẽ qua opus eſt inter mala huius ſeculi ſꝫ tu deus ſis. Fortitudo mea